

Schrijf atelier Carnaval bal

Een tijdje terug ben ik begonnen met een schrijf atelier voor kinderen en volwassenen. Een leuke manier voor tijd nemen voor mijzelf, maar er zit nog een andere reden achter hoe ik daar terecht kwam. Die ik binnenkort eens zal vertellen. Eigenlijk ben ik altijd overal onzeker in, vooral onzeker in mijzelf. Ik schreef afgelopen zaterdag voor het thema carnaval een verhaaltje, die ik met jullie wil delen.

Het Carnaval bal komt eraan, elk jaar in het dorp vieren ze dat groots. Iedereen is opgetogen erover. Voor mij is het de eerste bal waar ik heen ga. Ik woon nog maar pas in het dorp. Dit jaar is het een gemaskerd bal, en ik vind het spannend. Ik ga alleen erheen, dus wie weet wat voor leuke mensen ik ga tegenkomen. Ik wil me graag een vrij voelen, vrij van zorgen. Een vlinder is vrij om overal heen te vliegen. Ja dat wordt het. Tijdens het shoppen kies ik de mooiste jurk uit die ik tegenkom. Dan is het tijd om een masker te vinden. Het moet een magische mooie kleurige vlinder masker worden. Daar stap ik de winkel binnen en gelijk zie ik het. Daar in het midden van de winkel hangt het pronkstuk. Ik wordt erheen getrokken. Het mooiste masker wat ik ooit zag.

De dag van het bal is aangebroken, ik ga naar de kapper toe om mijn haar mooi te laten maken. En in de avond trek ik mijn goud kleurige jurk met glitters aan. En dan nog het mooie magische masker. Klaar om te gaan. Op locatie aangekomen, zie ik een enorme trap waar ik rustig vanaf loop. De trap eindigde in de mooie balzaal. Ik kijk rond en het lijkt wel betoverd. Er zit geen plafond in maar ik zie een helder blauwe hemel. Met de meest mooie gekleurde lichtgevende vlinders die rond vliegen. Dit is het mooiste wat ik ooit heb gezien.

Zoveel verschillende mensen in de leukste en mooiste kostuums

en de meest originele maskers. Het mooiste is niemand weet wie ik ben en ik weet niet wie hun zijn. Muziek klinkt om mij heen en mijn voeten willen dansen. Even schiet er door mijn hoofd dat ik niet durf. Maar mijn voeten dagen me uit. Ze lopen naar het midden van de zaal. En ik dans, ik voel dat ik een glimlach op mijn gezicht heb. Ik voel me even vrij. Wat ik niet heb gezien is dat er mensen om mij heen staan en me bewonderen. Ineens zie ik een man met een mooi glitterpak en een glitter hoed op mij aflopen. En vraagt mij te dans. Ik kijk hem aan en twijfel even. Maar zijn ogen zeggen het is goed. En daar dansen we dan de sterren van de hemel, de hele avond lang. Dan hoor ik een klok slaan en plots is mijn danspartner weg. Wie was deze man, met deze vraag sluit ik mijn avond. Mijn ogen gaan open en ik merk dat ik op bed lig. Heb ik nu alles gedroomd of toch niet...